

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 29**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Karante.

Jag sitter med grötur på i dag och det har lifvat upp mig något, så att jag något mig på dinna Kapitel. Jag tycker att John blifvit mycket bättre i "målningarna" och Koskull är söt, det är nog mycket bättre. Jag tror ändock att det var nödolan värdt att gå tjänsten in på lifvet, (jag menar John) så här i begynnelsen redan, han är visst nu riktigt lefvande för dig. Johns tal i första resan är utmärkt, det är öfver all förväntan bra - Det är sörigt säga så, men det blir aldrig något riktigt bra, då du bara upptar en af mina idéer, men om du som nu tar den och skapar om den i ditt eget hufvud så kan det bli något förträffligt af. Bönjan på resan, första stycket och beskrifningen på tyxorna är nog något tung, det märks, att det brökat ut dig att skrifa detta och något roligt kan det g'heller vara. Däremot är det bra, så fort du låter den tala Rousseauartadt. Glöm som helst hvilket du stjäl eller anörjer i hop sjölet blir allt bra, som håller i stilt, så fort du faller ur den, faller stämningen - Det går mycket bra att göra första resan i ett Kapitel. Jag tror, att den är mycket bra. Kan jag riktigt friska skulle jag nog vara säkrare på ändäret, men jag tyckte om att läsa den nu. Det kan helt säkert vara som den är - Och talat var en riktig inspirationsbit.

Jag har allt känt en del på det där du säger att stilen måste ändras efter ^{pragmatiska} tidens. Det tycker jag kan gälla för de handlande personerna, men berättaren själv kan ej så förändras sig. Du genomlefnar inga trolsk eller sextis är hvad det nu är utan du är ju densamma hela tiden - Du kan endast bli likt några Rousseau, istiska tycker jag, omöjligt kan det gå an att du i slutet af boken skrifer nallig svenska prosa efter en sådan bönjan. Jag läste en bok om Geijer i färrgår och af alla citat tyckes framgå att han skref en lika usel och obegriplig ~~konvulsiska~~ rosväliska gemmen hela sitt lif. Det var nog ej många, som skref som Tegnér och ~~Atterb.~~ Wallin på Johns tid. Glade det funnits nå skulle ni väl haft en enda läskan prosaförfattare - Och förresten behöfnar du tvänget, du är ej riktig svenske.

Och jag så läsa en län med för de andra Kapitlet, att Constance får ha skimmer och doft. En tjusands förtjusningska, hur somvetslös man helst för äfviogt -

